

Ξενοφώντας Έλληνικά, 2.2.21

Συντακτική ανάλυση

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανεφέρον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας
κύρια πρόταση κρίσεως

ἐπανεφέρον: ρήμα

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ πρέσβεις: υποκείμενο

σὺν αὐτῷ: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της συνοδείας

ταῦτα: αντικείμενο

εἰς τὰς Ἀθήνας: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση σε τόπο

εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς, φοβούμενοι
κύρια πρόταση κρίσεως

περιεχεῖτο: ρήμα

ὄχλος: υποκείμενο

πολὺς: επιθετικός προσδιορισμός

αὐτούς: αντικείμενο

εἰσιόντας: επιρρηματική χρονική μετοχή, με υποκείμενο αὐτούς (συνημμένη)

φοβούμενοι: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή, με υποκείμενο ὄχλος (συνημμένη)

μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν·

δευτερεύουσα ενδοιαστική πρόταση ως αντικείμενο στο φοβούμενοι.

μὴ ἦκοιεν: ρήμα

οὗτοι: ενν. υποκείμενο

ἄπρακτοι: επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου.

οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ
κύρια πρόταση κρίσεως

οὐ γὰρ ἐνεχώρει: απρόσωπο ρήμα

μέλλειν: τελικό απαρέμφατο, ως υποκείμενο του απροσώπου ρήματος

αὐτούς: ενν. υποκείμενο στο μέλλειν

διὰ τὸ πλῆθος: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας

τῶν ἀπολλυμένων: επιθετική μετοχή με υποκείμενο το άρθρο της, τῶν, ως γενική του περιεχομένου

τῷ λιμῷ: δοτική της αιτίας

ἔτι: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.